

Promille af Grundværdien og som Følge deraf Ejendomsskylden $\frac{3}{4}$ deraf; dog maa i Aaret 1926—27 en højere Grundskyldspromille anvendes, saafremt dette er nødvendigt for i dette Skatteaar at faa den samme Skat af de faste Ejendomme som i 1925—26. Denne sidste Del af Bestemmelsen kan da forstaaes som kun gældende Aaret 1926—27 og dermed være færdig, saa kommer man atter ned paa de 7,5 Promille. Fra Udvalgsflertallet, tror jeg man har Lov til at sige, blev Paragraffen forstaaet anderledes, nemlig saaledes, at hvis den amtskommunale Beskatning i Aaret 1926—27 kræver en højere Grundskyldspromille end 7,5, f. Eks. 9, saa maa den i al Fremtid ogsaa have Lov til at gaa op til 9; jeg siger ikke, at den skal være 9, men saa er for det paagældende Amt Maksimum ikke 7,5, men 9. Der er altsaa de to Forstaaelser af den Affattelse, det høje Landsting har givet Paragraffen. Jeg hylder egentlig nærmest den første, jeg vilde tro, at Forslagets Fædre hylder den sidste, men jeg vil da ogsaa have Lov til at gøre opmærksom paa, at hvis den sidste Betragtning er rigtig, betyder dette Lovforslag en yderligere Belastning af den amtskommunale Beskatning af de faste Ejendomme.

Jeg har dernæst en enkelt Bemærkning at gøre til Landstingsudvalgets Betænkning Side II, hvor der er aftrykt en Skrivelse fra Indenrigsministeren, i Anledning af at man har spurgt om, hvad en ny Bonitering og en ny Matrikulering af Landets Jord vil koste, hvor lang Tid det vilde tage at foretage den, og hvor lang Tid den kunde holde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor lang Tid det vilde vare at foretage den, og hvor meget den vilde koste, nemlig 7 Aar og 10 Mill. Kr., er Svaret efter min Opfattelse i Overensstemmelse med de Oplysninger, der forelaa for Folketingsudvalget i Samlingen 1924—25. Men naar det dernæst i Skrivelsen hedder, at den Tid, Boniteringen vil holde, sandsynligvis kun vil være 25 Aar, men saa behøver der kun at foretages en Revision, og denne Revision kan sikkert indskrænkes til at omfatte de nyopdyrkede eller de ved Grundforbedring forandrede Jorder, er det efter min Opfattelse ikke i Overensstemmelse med de Oplysninger, som forelaa for Folketingsudvalget i Samlingen 1924—25, hvor man egentlig langt stærkere sagde, at om 25 Aar maa man til en ny Bonitering og ny Matrikulering, og dette havde, saa vidt man da oplyste, ogsaa den store Landbokommission været inde paa.

Jeg har kun villet gøre denne Bemærkning, fordi det konservative Folkeparti i sin Beretning for Aaret 1924—25 af de Grunde, der da forelaa for os, tog Afstand fra en ny Bonitering og en ny Matrikulering af Jorden, og jeg vil sige, at de Oplysninger, der nu foreligger, efter mit Skøn ikke helt dækker de Oplysninger, man da fik, idet man gør det, der skal ske om 25 Aar, til noget mindre end det, man den Gang gjorde det til. Stillingen vilde jo kunne have været en anden i Tilfælde af, at disse Oplysninger den Gang havde foreligget for os.

Til Slutning vil jeg sige, at det vilde være saare interessant, om vi her under Forhandlingerne kunde faa at vide f. Eks. hos det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, om han har faaet alle de Oplysninger, han maatte have for at tiltræde dette Forslag eller for at tage endelig Stilling til det. Det kunde jo ogsaa være interessant, men det faar vi sikkert at vide, efter som Forhandlingen skrider frem, hvad det andet Mindretal mener med, at det ikke kan tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form. Hvad Mindretallet egentlig mener med, at der er sket Forbedringer, er jeg nu ikke helt klar over. Nogle af de væsentligste Ændringer har jeg omtalt, og jeg er ikke saa forfærdelig sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen egentlig mener, at det er Forbedringer. Vi for vort Vedkommende vil her ved eneste Behandling stemme imod Lovforslaget, paa samme Maade som vi har gjort det ved tredje Behandling, og saaledes som vore Meningsfæller gjorde det i Landstinget.

Henningsen: Naar dette Lovforslag skal træde i Kraft i Nat Kl. 12 og danne Grundlaget for de enkelte Skatteyderes Skat af fast Ejendom til Kommunerne i Skatteaaret, der begynder den 1. April, og for Amtskommunernes Vedkommende tillige danne Grundlaget for Beskatningen allerede fra 1. Januar i indeværende Aar, kan det jo nok siges, at Rigsdagen vedtager dette Forslag i den ellefte Time. Det var ganske umuligt at udsætte det længere, og jeg forstaaer meget vel, at Kommunalbestyrelserne ude omkring i Landet, der har Ansvaret for Paaligningen og Fordelingen af de kommunale Skatter samt for Kommunernes Økonomi, med nogen Ængstelse har set paa de langtrukne Forhandlinger, der har været ført her i Rigsdagen om dette Spørgsmaal. Naar det har været saa længe, før denne Sag er blevet færdigbehandlet, skyldes det efter min Mening for det første den Omstændig-